

Diana Andrei

SUB FULGER

Povești despre schimbare

CUPRINS

Visul trandafirului	7
Cadoul	15
În gând	25
Ultima oară	35
Fațade.....	45
Deloc	55
Din ceață.....	65

Visul trandafirului

Grădina de flori a profesorului de română era micuță, la stradă. Chiar nu era mare lucru de ea! În centru: un gutui cu trei trunchiuri, iar lângă casă: o alee scurtă de flori, toate pitice. Trandafirul roz stătea la mijloc, între două tufănele galbene. La el, totul era mic: frunzele, florile și mai ales ghimpii. Nu-i păsa deloc de asta și înflorea aproape tot timpul anului, spre deosebire de vecinele sale, care se colorau numai toamna.

Profesorul nu se prea îngrijea de grădina lui; îi plăcea mai mult să scrie povești pentru copii

atunci când avea timp liber. Totuși, din când în când mai important de făcut. Și importante erau mereu livada și grădina de zarzavat din spatele casei! În față, ei nu aruncau de obicei nicio privire.

La ultima lor sosire însă, totul a fost altfel decât de obicei. Oamenii aceia în salopete s-au oprit întâi la stradă și au tăiat gutuiul cu trei trunchiuri. În locul lui, au plantat un pom molică care nu își pierde niciodată frunzele, așa cum trandafirul vedea în grădina de alături. Apoi, au scos iarba cu pământ cu tot și au așezat niște rulo-uri verzi și groase, de la aleea cu flori până la gard. Ar fi fost bine ca măcar să se oprească aici, dar ei au mai făcut un lucru: au împrejmut fiecare floare cu cristale mari de sticlă care luceau în soare. La trandafir, predominante erau roșii și mov.

Seara, când profesorul s-a întors acasă, trandafirul roz era atât de speriat că abia mai putea să-și ridice privirile către bărbat. Niciodată acesta nu-i făcuse vreun rău; îl udase mereu la

timp și îi curățase crenguțele uscate. Trandafirul nu înțelegea deloc ce se întâmplase cu grădina lui, cu gutuiul care făcea mereu gutui mari, cu ierbușoara care din când în când se împodobește cu floricele mici ca vârfulurile de ac, și cel mai mult nu înțelegea ce era cu toate acele cristale care-i strângeau trupuşorul.

Profesorul intră în grădină cu ochi mari, veni lângă cele trei cioturi care mai rămăseseră din gutui, le mângâie, atinse apoi iarba groasă cu amândouă palmele și se minună și mai tare când văzu cristalele care împrejmuiau florile. Părea atât de supărat, încât trandafirul nu se miră câtuși de puțin văzându-l intrând imediat cu repeziciune în casă.

În seara aceea, nicio lumină nu se aprinse înăuntru și niciun miros plăcut nu răzbătu afară din bucătărie. Trandafirul se culcă și el devreme, chiar înainte de a-i ura „bun sosit” pomului-lumânare, care nici măcar nu știa să facă o umbră adevărată.

De obicei, nu avea vise. Acum însă, de
supărat ce era, el se cufundă într-o visare lungă,
care-l mută din grădina lui nefericită undeva
departe, pe un vârf de munte, într-o altă grădină.
Acolo, el era singura floare, împrejmuit de șase pini
cu ace ascuțite care-l apărau de tot ce era rău pe
jume. Pini înalți erau și în grădina de peste drum,
dar niciodată trandafirul nu se gândise la ei. Era
mulțumit cu gutniul său pe care-l auzea foșnind
meru, și ziua, și noaptea.

În visul său, gutniul începuse să crească
din nou, iar pini se luptau meru cu cineva din
jurul lor. Întâi, cu niște lei cu gheare lungi care se
apropiau cu mers legănat, apoi cu niște canguri
uriași care țopăiau de colo-colo. Pini ieșeau
meru învingători datorită datorită acelor lor multe și
ascuțite, iar trandafirul putea să stea de-acum
liniștit. Mai avea numai o singură problemă:
cristalele care-i deranjau rădăcinile. Și cine s-o
rezolve, dacă nu tot pini, paznicii lui credincioși?
Fără să se îndoiască prea mult, aceștia luară toate

cristalele și le aruncară pe Lună. Acum, grădina de pe munte era scaldată într-o lumină violet și era frumoasă și adâncită în gânduri liniștite.

Când se trezi dis-de-dimineată după o noapte atât de plină de peripeții, micuțul trandafir roz nu mai avea niciun cristal lângă el și nici umbra-lumânare a pomului molatic sau covorul gros de iarbă nu erau prin preajmă. Doar un parfum discret de cafea aburindă ieșea prin geamul bucătăriei și floarea se gândi că pinii, până la urmă, îl convinseseră pe profesor să îndrepte lucrurile. Bună dimineața!

23 iulie 2022

LBRIS

We know
books

